

Folke- og Frilandsmuseets Skæbne er af stor Vigtighed i folkekulturel Henseende.

Der er endnu en Maaned til Rigsdagssamlingens ordinære Slutning. Hvis Villien i Rigsdagen svarer til Kravet i Befolkningen, vil efter Mindretallets bestemte Mening denne store nationale Sag kunne finde en for alle tilfredsstillende Løsning endnu i denne Rigsdagssamling.

Af Grunde, for hvilke der bliver gjort Rede under Sagens anden Behandling, kan Mindretallet ikke tiltræde Ministerens Ændringsforslag, men anbefaler derimod, at Lovforslaget om Nationalmuseets Bygningsforhold ændres til at lyde saaledes:

„Forslag til Lov

om

Opførelse af Bygninger for Nationalmuseet.

§ 1.

Undervisningsministeren bemyndiges til paa Citadellet Frederikshavns (Kastellets) Grund at lade opføre og indrette Bygninger for Nationalmuseet, omfattende:

- a) Den danske Samlings forhistoriske Del,
- b) Den danske Samlings historiske Del,
- c) Dansk Folkemuseum,
- d) Den etnografiske Samling,
- e) Antiksamlingen,
- f) Mønt- og Medaillesamlingen,

saaledes at hele Byggeforetagendet søges gennemført i et Tidsrum af 5 Aar.

§ 2.

Til Udgifter ved Byggeforetagendet kan anvendes indtil 4 700 000 Kr. Den Del af Byggesummen, som ikke dækkes ved det af Nationalmuseumsfonden til Raadighed stillede Beløb og af Indtægten ved Salg af Staten tilhørende Ejendomme i Stormgade, opføres paa de aarlige Finanslove.“

Bemærkninger

til

Mindretallets Ændringsforslag.

Under 17. Marts 1917 nedsatte daværende Undervisningsminister Keiser-Nielsen en Kommission til Overvejelse af Spørgs-

maalet om Tilvejebringelse af Planer for nye og tilfredsstillende Lokaler for Nationalmuseet og Dansk Folkemuseum. Rigsdagen var i denne Kommission repræsenteret af Landstingsmændene F. L. Hey og H. Trier samt Folketingsmændene Johan Knudsen, N. Neergaard og E. Wiinblad. Resultatet af Kommissionens Arbejde blev en under 19. Marts 1920 afgiven enstemmig Betænkning.

Ud fra Hensynet til Brandfare krævede Kommissionen, at Museet skulde anbringes i Bygninger, der saa vidt muligt er fritbeliggende og navnlig ikke i for nær Forbindelse med stærkt benyttede Færdselslinier. I øvrigt maatte Maalet være at faa Samlingerne anbragt i nye, dertil opførte Bygninger, ved hvis Indretning alle den moderne Tekniks Hjælpe-midler er taget i Brug, og rigelig Plads for Samlingerne, ikke blot i deres nuværende Omfang, men ogsaa med en rundelig beregnet Fremtidsudvikling for Øje.

Kommissionen mente herefter ikke at kunne anbefale den tidligere fremsatte Plan om Udvidelse paa Stedet (Prinsens Palæ), idet hverken Hensynet til Brandfare (Bygningernes frie Beliggenhed) eller Hensynet til Museets Fremtidsmuligheder (Bygningernes Rummelighed) efter Kommissionens Formening kunde fyldestgøres ved denne Løsning.

Kommissionen afviste endvidere Tanken om at benytte Frederiksberg Slot eller det mellem Slottet og Pilealleen beliggende, Staten tilhørende Areal.

Heller ikke Forslaget om at lægge den nye Museumsbygning i Forbindelse med Rosenborg Slot, enten paa den gamle kongelige Frugthaves Terræn langs med Sølvgade eller paa Rosenborg Eksercerplads eller paa begge de nævnte Arealer i Forening, kunde Kommissionen tiltræde.

Tilbage var endelig Planen om til Museets Brug at anvende Kastellets Terræn med delvis Benyttelse af de derværende Bygninger, og om denne Løsning samlede Kommissionen sig ud fra følgende Betragtninger:

Hvad Beliggenheden og den hele Karakter af denne Plads angaar, vil man vanskelig kunne finde noget Sted, der i højere Grad egner sig til Anbringelse af Nationalmuseet. De ejendommelige landskabelige Omgivelser, som det gamle Fæstningsanlæg frembyder, den gennemførte Isolering fra Omverdenen, som skyldes Fæstningsgravene, og som naturligt fremkalder Indtrykket af en vis stemningsfuld Fredlysthed, endelig Forbindelsen med den